

Žalba koju je 18. kolovoza 2021. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 9. lipnja 2021. u predmetu T-47/19, Dansk Erhverv/Komisija

(Predmet C-508/21 P)

(2022/C 2/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky, T. Maxian Rusche, agenti)

Druge stranke u postupku: Dansk Erhverv, Danmarks Naturfredningsforening, Savezna Republika Njemačka, Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine izreku pobijane presude;
- donese odluku u predmetu T-47/19, Danske Erhverv/Komisija, tako da poništi točku 3.3 pobijane odluke ⁽¹⁾;
- naloži tužitelju iz prvostupanjskog postupka snošenje troškova žalbenog postupka;
- naloži svakoj stranci i svakom intervenijentu snošenje vlastitih troškova prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da prihvaćanje trećeg dijela jedinog tužbenog razloga dovodi do poništenja pobijane odluke u cijelosti. To utvrđenje povređuje članak 264. UFEU-a kako ga je Sud protumačio u predmetu Komisija/Département de Loiret i načelo proporcionalnosti.

U predmetu Komisija/Département de Loiret, Sud je na sljedeći način protumačio članak 264. UFEU-a: ⁽²⁾

„[...] puka činjenica da razlog koji je naveo žalitelj u potporu svojoj tužbi za poništenje smatra osnovanim ne omogućuje [Općem sudu] da automatski poništi pobijani akt u cijelosti. Naime, akt se ne može u cijelosti poništiti ako je prema svim dokazima očito da taj tužbeni razlog, koji je usmjeren samo na točno određeni aspekt osporavanog akta, može biti temelj samo za djelomično poništenje.”

U ovom predmetu, treći dio jedinog tužbenog razloga tužitelja iz prvostupanjskog postupka bio je usmjeren samo protiv jedne od triju odluka koje su bile grupirane u jedan akt u pobijanoj odluci. Riječ je bila o odluci kojom je utvrđeno da neizricanje novčane kazne trgovinama koje se nalaze na granici za nenaplaćivanje pologa na pića u limenoj ambalaži nije podrazumijevalo korištenje državnih sredstava te stoga nije bilo državna potpora. Treći dio jedinog tužiteljeva tužbenog razloga nije bio usmjeren protiv drugih odluka kojima se utvrđuje da nenaplaćivanje pologa i ne naplaćivanje PDV-a na nenaplaćene pologe nije podrazumijevalo korištenje državnih sredstava i stoga nije bilo državna potpora.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud nije pružio obrazloženje te je dao proturječno obrazloženje kada je utvrdio da su tri odluke međusobno neodvojive.

Treći žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da su tri odluke međusobno neodvojive. Naime, tri mjere ocijenjene u trima odlukama nisu povezane. Konkretno, neizricanje novčane kazne nije izravno i automatski povezano s nenaplaćivanjem pologa i nenaplaćivanjem PDV-a. Izricanje novčane kazne moglo bi, ali ne mora, promijeniti postupanje trgovina na granici. Trgovine na granici mogu osporavati izricanje novčanih kazni pred nadležnim sudovima i nastaviti s nenaplaćivanjem pologa (i neubiranjem PDV-a na nenaplaćene pologe). U svakom slučaju, nenaplaćivanje pologa ne dovodi do gubitka državnih sredstava jer do gubitka novca dolazi u okviru sustava pologa kojim u potpunosti upravlja privatni subjekt, bez ikakve državne kontrole.

⁽¹⁾ Odluka C(2018) 6315 *final* o državnoj potpori SA.44865 (2016/FC) – Njemačka – navodna državna potpora njemačkim trgovinama pića koje se nalaze na granicama

⁽²⁾ Presuda Komisija/Département de Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, t. 104.